

Het Rijke Vlijmense Wielerleven

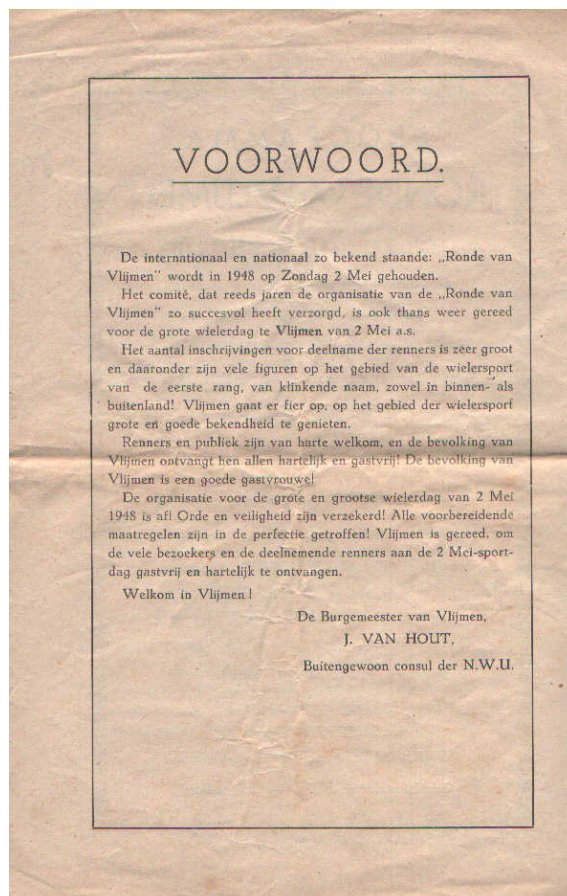
De eerste Na-Oorlogse Ronden van Vlijmen

*Hier als winnaar
van de eerste
etappe Amsterdam-
Brasschaat in de
Tour van 1954*

*Woutje Wagtmans, de latere Tour de France
vedette, won in 1950 de Ronde van
Vlijmen.(part.coll.)*

Na de oorlog had Nederland het druk met de wederopbouw. Daarnaast waren er vrijwel geen fietsen en tubes te koop, waardoor de aanwas van jonge renners (nieuwelingen) uitbleef. Dit is

*De voorbladen van het programmaboekje van de eerste na-oorlogse Ronde van
Vlijmen. (part.coll.)*

zeker één van de redenen geweest waarom er pas in 1947 of 1948 weer een Ronde van Vlijmen werd georganiseerd. Over wanneer de eerste ronde van Vlijmen na de oorlog werd georganiseerd zijn de meningen verdeeld. Sommige mensen beweren, dat er al in 1947 weer een Ronde van Vlijmen werd verreden. In deze wedstrijd zou de eerste na-oorlogse Vlijmense vedette Ad Meesters (bijnaam : de Kul) samen met Wim van Est ontsnapt zijn. Het werd dus een duel tussen deze twee, waarbij Wim van Est als winnaar uit de bus kwam. Dit verhaal wordt echter door geen enkele schriftelijke bron bevestigd. Wat we wel zeker weten, is dat er in 1948, 1949 en 1950 een Ronde van Vlijmen georganiseerd werd, en dat in het verslag van de Ronde van 1950 vermeld werd, dat dit de zevende ronde van Vlijmen was. Dit zou er dan ook op duiden, dat er in 1947 geen Ronde van Vlijmen verreden is. Immers 4 wedstrijden in de oorlog en 3 (de derde wedstrijd na de oorlog) is zeven. Waarschijnlijk is het duel om de eerste plaats tussen Ad Meesters en onder andere Wim van Est in de Ronde van 1948, waarbij Ad Meesters leek te gaan winnen, maar ten val kwam, in de loop der tijd getransformeerd tot een verlies in 1947.

Wim van Est en Wout Wagtmans, hier als 2de en 1ste na de ronde van Sint Willebrord in 1948, werden in datzelfde jaar in de Ronde van Vlijmen respectievelijk 4de en 2de (part.coll.)

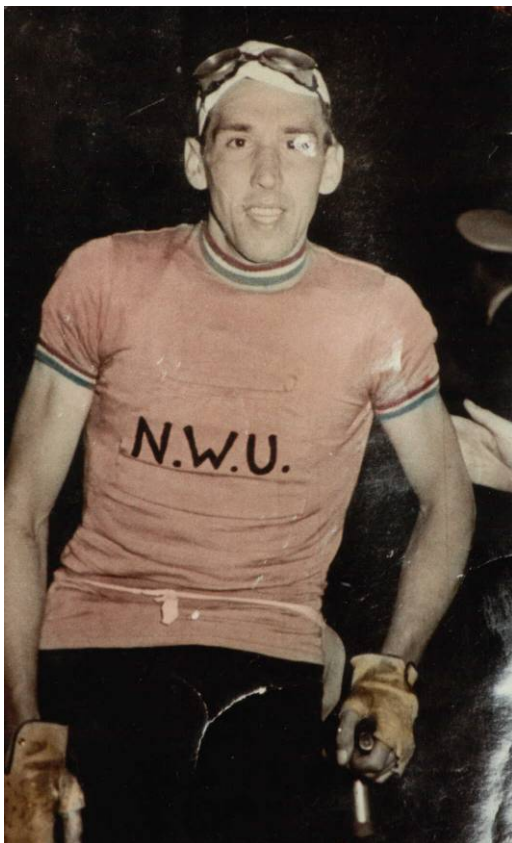
Grote animator van de eerste Rondes van Vlijmen na de oorlog was Cor van der Ham, terwijl er ook geen Ronde van Vlijmen doorging zonder dat ook de fameuze dr. Martens hier een steentje aan bijgedragen had. Cor van der Ham dreef decennia lang een Spar-winkel in de Meliestraat, was in zijn vrije tijd KNWU-jurylid en de eerste jaren na de oorlog ook licentiehouder voor de organisatie van de Ronde van Vlijmen. Dr. Martens was een echte ouderwetse (in de goede zin van het woord) sociale plattelandsarts en werkte van 1932 tot 1966 in Vlijmen. Zijn grote passie was de E.H.B.O. waardoor hij in aanraking kwam met de wielersport.

Omstreeks 1950 : Piet Libregts en Ad Meesters poseren op de Akker (op de achtergrond o.a. Herberg den Braai) na een trainingsrit naar Lommel (België), waar ze tubes zijn gaan halen. (part.coll.)

De Ronde van 1948 werd weer verreden op het bekende parcours (Julianastraat, Wilhelminastraat, de Akker). De 'premieën-ronde' zoals de Ronde van Vlijmen genoemd werd, kende een flinke bezetting aan deelnemers en er was weer een uitermate grote belangstelling van het publiek. Zowel bij de nieuwelingen als bij de amateurs stond er een Vlijmense renner aan het vertrek. Rugnummer 1 bij de jongerencategorie was Piet Libregts, rugnummer 1 bij het hoofdprogramma de al eerder vernoemde Ad Meesters. Burgemeester van Hout loste het startschot. Bij de nieuwelingen won G. Roks voor Wim van Kessel en kon Piet Libregts zich in het sprintgeweld niet klasseren. Bij de amateurs vonden er vanwege de regen nogal wat valpartijen plaats. Plaatselijk favoriet Ad Meesters reed een voortreffelijke wedstrijd en leek de sprint van een 10-mans kopgroep te gaan winnen. Op amper 15 meter van de aankomst en dus in het zicht van de finish maakte ook hij echter een noodlottige val, waardoor hij uiteindelijk 'slechts' tiende werd. Winnaar werd nu Cor Witteveen voor Woutje Wagtmans, Arie Geluk en Wim van Est.

In 1949 maakte Tiny Wolfs zijn debuut bij de nieuwelingen, maar vanwege een lekke band wist hij zich niet te klasseren. Winnaar in deze categorie werd Erik Meijer. De amateurs moesten 77 ronden afleggen voor hun 100 kilometer. Halverwege de wedstrijd ging Bosschenaar Frans Vos na een gewonnen premiesprint meteen door. Tot 3 ronden voor het einde wist hij een voorsprong van 40 seconden op het peloton te verdedigen, maar in de laatste ronde werd hij

Frans Vos : Volgens de motorordonnans was hij de enige echte winnaar van de Ronde van Vlijmen 1949, maar de jury besliste anders. (part.coll.)

toch nog ingelopen door Gerrit van de Berg en Ab van de Putten. Van de Berg won vervolgens de Ronde in de spurt. Volgens de motorordonnans zou Van de Berg echter een ronde achter hebben gelegen, maar na enige discussie verklaarde de jury hem toch tot winnaar ! Piet Libregts was steeds voor in het peloton te vinden geweest, maar kon zich in de sprint niet handhaven.

In 1950 werd het startschot voor de 7de Ronde van Vlijmen gelost door de bekende zesdagenrenner Jan Pijnenburg. Bij stralend voorjaarsweer was er opnieuw een overweldigende belangstelling. Het publiek zag bij de nieuwelingen Cees Raymakers winnen. Later op de middag ging Nederlands kampioen en latere Tour de France vedette Woutje Wagtmans er bij de amateurs meteen vandoor, en wist de eerste premies te winnen. Later in de wedstrijd liet de bekende schaatsenrijder Wim van

In 1948 werd de eerste Ronde van Brabant verreden. Ad Meesters was een van de deelnemers en werd in de eerste etappe met finish in Oss tijdens de doorkomst in Vlijmen fel aangemoedigd.

der Voort (zilver op de 1500 op de Olympische Spelen van 1952) zich van voren zien. Het was echter Antoon van Elderen die uiteindelijk de beslissende slag inzette.

Hij nam al snel 42 seconden op het peloton, maar kreeg Woutje Wagtmans en Piet van de Linden bij zich. De laatste kon het tempo van zijn 2 metgezellen echter niet lang volgen en viel terug. Het overblijvende tweetal liep steeds verder uit, en nam tenslotte een ronde voorsprong op het peloton, waaruit Piet Libregts wegens pech was verdwenen. Met een formidabele eindsprint won Wagtmans met een half wiel van Van Elderen. Schaatsers van der Voort won de sprint van het peloton en werd derde.

Ad Meesters (bijnaam : de Kul) behaalde in de Ronde van Vlijmen na zijn 10de plaats in 1948 geen uitslagen meer. Zijn voornaamste uitslagen zijn in 1947 een tweede plaats in Eindhoven (na Huub Vinken) en 2 derde plaatsen (Hoeven en Hoogerheide). In 1948 won hij in Graauw (West Brabant) voor Arie Geluk en werd hij nog 2de in Budel. Na 1948 zijn er van hem geen uitslagen meer bekend.

Uitslagen van de eerste Na-Oorlogse Ronden van Vlijmen :

1948 Amateurs en Onafhankelijkken

1^e Cor Witteveen, 2^e Wout Wagtmans, 3^e Arie Geluk , 4^e Wim van Est , 5^e Verstraten

10^e Ad Meesters

1948 Nieuwelingen

1^e G.Roks, 2^e Wim van Kessel, 3^e P.Roks , 4^e van de Putten , 5^e T.Roks

1949 Amateurs :

1^e Gerrit van den Berg, 2^e Frans Vos, 3^e Ab van de Putten, 4^e G. Buenen, 5^e Cor Witteveen

1949 Nieuwelingen :

1^e Erik Meijer , 2^e Henk van de Velde , 3^e Mat Sonnemans, 4^e Leo van den Brand, 5^e

W.Verhoeven

1950 Amateurs :

1^e Wout Wagtmans, 2^e Anton van Elderen, 3^e Wim van de Voort, 4^e Mat Sonnemans, 5^e van den Heuvel

1950 Nieuwelingen :

1^e Cees Raymakers, 2^e C.Konings, 3^e Henk van de Velde, 4^e Beks, 5^e van den Heuvel

1948- 1949 – 1950
Portretten van de winnaars

1948 Cor Witteveen

Cor Witteveen won mede door zijn sterke eindsprint in de eerste jaren na de oorlog menige wedstrijd. 1950 was zijn topjaar bij de amateurs met overwinningen in de Ronde van Overijssel, de Ronde van Brabant en de Ronde van het IJsselmeer. Als beroepsrenner kwam hij minder uit de verf. In de jaren 1952 tot en met 1954 reed hij wel regelmatig in de prijzen, maar tot overwinningen bij de profs kwam hij niet.

1949 Gerrit van de Berg

Geen veel-winnaar, maar wel een renner, die regelmatig in de uitslagen voorkwam. De Ronde van Vlijmen was zijn eerste overwinning in een reeks van 4, die behaald werden tussen 1949 en 1957.

1950 Wout Wagtmans

Wout Wagtmans was in de jaren 50 van de vorige eeuw een van de toonaangevende renners in het prof-peloton. In 1949 werd hij als amateur kampioen van Nederland.

Vijf weken na zijn zege in Vlijmen werd hij professional. Later in zijn carrière droeg hij 13 dagen de gele trui in de Tour de France, waarin hij 4 etappes won en in het eindklassement een 5de (1953) en een 6de (1956) plaats veroverde. Verder schreef hij de Ronde van Romandië (1952), etappes in de Giro d'Italia, Rome-Napels-Rome (1957) en de Vier Kantons (1960) op zijn palmares en werd hij kampioen van Nederland bij de stayers in 1958.

Bronnen :

- Stadsarchief 's-Hertogenbosch, Provinciale Noord Brabantsche Courant-Het Huisgezin.
- www.dewielersite.nl
- Een eeuw Nederlandse Wielersport, 1980, Wim van Eyle.
- Honderd jaar wegrenners, Wim van Eyle, Jacques Burremans.

© 2011, *Ben Libregts*.